

“A Mar Lodj, no hem anat a obrir un negoci, hem anat a viure una experiència”

per davant dels diners, crec. L'illa és per a tothom, nens, adults i animals. No hi ha perills, tothom es mou lliurement.

Com us ha acollit la comunitat de Mar Lodj?

M. Per mi és més difícil que per a l'Abdou i els nens, però m'ha agradat passar per aquest procés: jo, treballant a Càritas com a educadora social, sempre he estat acompanyant els estangers que arribaven a Catalunya, i ara he vist que no és tan fàcil: pensava que tindria totes les eines per *integrar-me*, però no només depèn de mi. Ja aniré trobant el meu lloc, però hi ha tants estereotips, prejudicis i generalitzacions...

Com va ser el procés de compra del terreny?

A. Vam fer-ho com es fa allà, vam trigar uns dos mesos, no era “val això i t'ho pago”. Vam cridar el *chef du village*, el pare de tothom, i la gent gran del poble van fer de testimonis, van comprovar el terreny..., van participar i ens van acompanyar en el procés de compra, és una manera de donar-te la benvinguda com un més. Això potser ha fet alentir el procés, però ens ha facilitat la integració. Prop de 90 persones del poble han participat en la construcció de l'allotjament. Hem donat feina a molta gent i estan molt contents. I s'ho senten una mica seu.

Esteu satisfets de l'ocupació d'aquest primer any?

M. Sí, ha estat millor del que pensàvem. Abans que jo marxés amb els nens, ja hi havia algú que ens trucava per venir, una persona que ens va ajudar amb les seves pròpies mans en la construcció. Cada setmana hem tingut algú o altre –per Nadal les noies del BM Granollers, per Setmana Santa més gent de Granollers...– i persones de tot el món: americans, russos, brasilers, africans i, sobretot, europeus i senegalesos. Hi ha també el col·lectiu de cooperants expatriats, que el cap de setmana tenen vacances i venen a Mar Lodj a descansar.

Teniu una cuinera i una persona que us ve a rentar la roba...

M. Sí, la Mama, la cuinera, ve cada dia: la gent que ens visita vol menjar tradicional. És una mica com de la família; i una altra dona ens ve a rentar la roba a mà, és veïna nostra i mare d'una amiga de la Sira.

“Prop de 90 persones han participat en la construcció de l'allotjament. Hem donat feina a molta gent i estan contents”

Nguel du Saloum està situat a 2 minuts de la platja i a 10 min del poble. Les platges de la costa de Mar Lodj són de sorra fina i poc profundes.

A. Tenir ajuda ens permet tenir més temps per estar amb els clients, que creiem que és el que volen, que estiguem per ells, que els acompanyem en aquesta descoberta.

Al final d'un dia de treball, quan seieu i mireu al voltant, què us ve al cap?

A. Analitzem què fem allà que no fèiem aquí, i al revés... i et quedes amb tot el bo. Per exemple, els dies que no hi ha aigua, en lloc de dir “oh, què fem ara!”, resulta que amb una ampolla de 10 litres ens podem dutxar fins a dues persones... Igualment els dies que no hi ha internet, ens hem d'aguantar. I penses que es pot viure amb menys...

M. Moltes vegades acabem parlant d'això, de com ens hem complicat la vida aquí, tot i que jo soc d'aquí i m'hi sento a gust perquè és el que conec... Allà el dia és dur, fa calor, el sol, el tracte amb els obrers... tot plegat. Però arriba el vespre, s'està fresquet, el cel és increïble... Estem com molt en pau i pensem: “uau, ho estem fent bé”. He après a acceptar: no hi ha aigua, doncs no n'hi ha. Els paletes no han arribat, doncs els anem a despertar a casa... Al principi m'atabalava, ara ja no.

A. A mi m'agrada això, poder ensenyar als nens que hi ha dues maneres de viure, no hi ha una cosa millor que l'altra. Quan siguin grans, es quedin aquí o allà, tindran aquest record, i el dia que es quedin sense aigua al seu pis, pensaran “no passa res...”

M. Els nens han après a acceptar. Allà hi ha el que toca, avui hi ha arròs amb peix, i demà també, no hi ha volta de full. Aquí hi ha tantes opcions i tot és tant a l'abast, que t'enfades!

© MAR BARBANY